

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/21/ES**ze dne 15. března 2006****o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾
a s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím
výborem dne 8. prosince 2005,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sdělení Komise nazvané „Bezpečný provoz těžební činnosti: reakce na nedávné důlní havárie“ stanoví jako jednu ze svých prioritních činností iniciativu na úpravu nakládání s odpady z těžebního průmyslu. Tato činnost má doplňovat iniciativy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/105/ES ze dne 16. prosince 2003, kterou se mění směrnice Rady 96/82/ES o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek ⁽⁴⁾, jakož i tvorbu dokumentu o nejlepších dostupných technikách pro nakládání s odpadní horninou a hlutinou z těžební činnosti podle směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ⁽⁵⁾.

- (2) Evropský parlament ve svém usnesení ⁽⁶⁾ ze dne 5. července 2001 k uvedenému sdělení důrazně podpořil potřebu směrnice o odpadech z těžebního průmyslu.

- (3) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽⁷⁾ stanoví pro produkované odpady cíl, že by se měla snížit jejich nebezpečnost a měly by představovat co možná nejmenší riziko, že by se mělo upřednostňovat využití a zejména recyklování, že množství odpadů určených k odstranění by se mělo snížit na minimum a mělo by být zajištěno jejich bezpečné odstranění a že odpady určené k odstranění by se měly zpracovávat co možná nejbližší místu, kde jsou produkovány, do té míry, aby nebyla snížena účinnost postupů nakládání s odpady. Rozhodnutí č. 1600/2002/ES rovněž stanoví jako prioritní činnost v oblasti živelních pohrom a katastrof vývoj dalších opatření napomáhajících prevenci nebezpečí závažných havárií, zejména s důrazem na rizika spojená s dobýváním nerostných surovin, jakož i vývoj opatření v souvislosti s odpady vznikajícími při dobývání nerostných surovin. Rozhodnutí č. 1600/2002/ES rovněž stanoví jako prioritní činnost podporu udržitelného řízení těžebního průmyslu s cílem snížit jeho dopad na životní prostředí.

- (4) V souladu s cíli politiky Společenství v oblasti životního prostředí je nezbytné stanovit minimální požadavky za účelem předcházení nebo co největšího snižování veškerých nepříznivých vlivů na životní prostředí nebo na lidské zdraví způsobených nakládáním s odpady z těžebního průmyslu, například hlutinou (tj. odpadními pevnými látkami nebo kaly zbylými po úpravě nerostů různými postupy), odpadní horninou a skrávkou (tj. materiálem, který je přemísťován těžební činností během odkrývání tělesa rudní nebo jiné nerostné suroviny, včetně fáze přípravy k dobývání), ornici (tj. horní vrstvy povrchu země), pokud jsou odpadem, jak je definován ve směrnici Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech ⁽⁸⁾.

- (5) V souladu s odstavcem 24 Johannesburského prováděcího plánu o udržitelném rozvoji přijaté v rámci

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 30.3.2004, s. 35.

⁽²⁾ Úř. věst. C 109, 30.4.2004, s. 33.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 31. března 2004 (Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 451), společný postoj Rady ze dne 12. dubna 2005 (Úř. věst. C 172 E, 12.7.2005, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 6. září 2005 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. ledna 2006 a rozhodnutí Rady ze dne 30. ledna 2006.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 97.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 65 E, 14.3.2002, s. 382.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1)..

- Organizace spojených národů na Světovém summitu o udržitelném rozvoji v roce 2002 je nutné chránit základnu přírodních zdrojů hospodářského a sociálního rozvoje a zvrátit současný trend degradace přírodních zdrojů prostřednictvím jejich udržitelného a koordinovaného řízení.
- (6) V souladu s tím by tato směrnice měla zahrnovat nakládání s odpady z pozemního těžebního průmyslu, tj. s odpady vznikajícími při vyhledávání, těžbě (včetně fáze přípravy k dobývání), úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů. Takové nakládání by však mělo odrážet zásady a priority stanovené ve směrnici 75/442/EHS, která se v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) bodem ii) uvedené směrnice nadále vztahuje na veškeré aspekty nakládání s odpady z těžebního průmyslu, které nespádají do působnosti této směrnice.
- (7) Aby se předešlo zdvojeným a neúměrným správním požadavkům, oblast působnosti této směrnice by měla být omezena na ty konkrétní činnosti, které jsou považovány za prioritní pro splnění jejích cílů.
- (8) Proto by se ustanovení této směrnice neměla vztahovat na ty toky odpadu, které sice vznikají při těžbě nebo úpravě nerostných surovin, avšak nejsou s těmito činnostmi přímo spojeny, např. potravinářské odpady, odpadní olej, vozidla s ukončenou životností, použité baterie a akumulátory. Nakládání s takovými odpady by mělo podléhat ustanovením směrnice 75/442/EHS nebo směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů ⁽¹⁾ nebo jiným příslušným právním předpisům Společenství, jak je tomu v případě odpadu vzniklého v místě vyhledávání, těžby nebo úpravy a přepraveného na místo, které není zařízením pro nakládání s odpady ve smyslu této směrnice.
- (9) Stejně tak by se tato směrnice neměla vztahovat na odpady vzniklé při vyhledávání, těžbě a úpravě nerostných surovin v moři, při vtačování a zpětném vtačování čerpané podzemní vody, přičemž na inertní odpady, odpady neklasifikované jako nebezpečné, které vznikají při vyhledávání, neznečištěnou zeminu a odpady vznikající při těžbě, úpravě a skladování rašeliny by se z důvodu jejich menšího environmentálního rizika měl vztahovat pouze omezený soubor požadavků. Členské státy mohou snížit určité požadavky na neinetní odpady neklasifikované jako nebezpečné nebo od nich upustit. Tyto výjimky by se však neměly vztahovat na zařízení pro nakládání s odpady kategorie A.
- (10) Tato směrnice sice zahrnuje nakládání s odpady z těžebního průmyslu, které mohou být radioaktivní, neměla by však zahrnovat zvláštní aspekty, které se týkají pouze radioaktivity a kterými se zabývá Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom).
- (11) Členské státy, aby dodržely zásady a priority stanovené ve směrnici 75/442/EHS, a zejména v článcích 3 a 4 uvedené směrnice, by měly zajistit, že provozovatelé těžebního průmyslu přijmou všechna nezbytná opatření za účelem předcházení veškerým skutečným nebo potenciálním nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo lidské zdraví způsobeným nakládáním s odpady z těžebního průmyslu nebo nejvyššího možného omezení takových účinků.
- (12) Tato opatření by měla být mimo jiné založena na zásadě nejlepších dostupných technik definovaných ve směrnici 96/61/ES a je na členských státech, aby při používání těchto technik určily, jak mohou být ve vhodných případech zohledněny technické vlastnosti zařízení pro nakládání s odpady, jeho zeměpisná poloha a místní environmentální podmínky.
- (13) Členské státy by měly zajistit, aby provozovatelé činní v těžebním průmyslu vypracovali příslušné plány pro nakládání s odpady za účelem prevence a minimalizace, zpracování, využití a odstranění těžebního odpadu. Tyto plány by měly být strukturovány tak, aby zajišťovaly vhodné plánování možností nakládání s odpady s cílem minimalizovat vznik odpadů a jejich škodlivost a podporovat jejich využití. Odpady z těžebního průmyslu by měly být navíc klasifikovány ve vztahu ke svému složení, aby bylo pokud možno zaručeno, že tyto odpady budou reagovat pouze předvídatelným způsobem.
- (14) Aby bylo sníženo nebezpečí havárií a aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví, členské státy zajistí, aby každý provozovatel zařízení pro nakládání s odpady kategorie A přijal a uplatňoval politiku prevence závažných havárií při nakládání s odpady. Pokud jde o preventivní opatření, měla by obsahovat dodávku systému řízení bezpečnosti, havarijní plány a rozšíření bezpečnostních informací mezi osoby, které by byly závažnou havárií pravděpodobně zasaheny. V případě havárie by měli mít provozovatelé povinnost poskytnout příslušným orgánům všechny související informace nezbytné pro zmírnění skutečných nebo potenciálních škod na životním prostředí. Tyto požadavky by se neměly vztahovat na zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu spadající do oblasti působnosti směrnice Rady 96/82/ES.
-
- ⁽¹⁾ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

- (15) Zařízení pro nakládání s odpady by nemělo být klasifikováno v kategorii A pouze na základě rizik pro bezpečnost a ochranu zdraví pracovníků v těžebním průmyslu, která jsou zahrnuta v jiných právních předpisech Společenství, zejména ve směrnici 92/91/EHS⁽¹⁾ a 92/104/EHS⁽²⁾.
- (16) Z důvodu zvláštní povahy nakládání s odpady z těžebního průmyslu je v případech zařízení pro nakládání s odpady, které se používají pro přijímání těchto odpadů, nezbytné zavést zvláštní postupy pro žádosti a povolení. Členské státy by navíc měly přijmout nezbytná opatření, aby zajistily pravidelná posouzení podmínek povolení příslušným orgánem a podle potřeby jejich aktualizaci.
- (17) Členské státy by měly mít povinnost zajistit, aby v souladu s Úmluvou EHK OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí ze dne 25. června 1998 (Aarhuská úmluva), podepsanou Evropským společenstvím, byla veřejnost informována o žádosti o povolení k nakládání s odpady a aby byla dotčená veřejnost před udělením povolení k nakládání s odpady konzultována.
- (18) Je nezbytné jasně stanovit požadavky, které by měla zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu splňovat, pokud jde o jejich umístění, řízení, kontrolu, uzavírání a preventivní a ochranná opatření, která musí být z krátkodobého i dlouhodobého hlediska přijata v zájmu ochrany životního prostředí, především s ohledem na znečištění podzemních vod vsakováním průsakové vody do půdy.
- (19) Je nezbytné jasně definovat zařízení pro nakládání s odpady kategorie A užívaná pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu s přihlédnutím k pravděpodobným vlivům jakéhokoli znečištění v důsledku provozu takového zařízení nebo havárie, při které dojde k úniku odpadu z takového zařízení.
- (20) Je třeba, aby odpady ukládané zpět do vytěžených prostor za účelem rekultivace nebo pro stavební účely související s těžbou nerostů, například pro výstavbu nebo údržbu přístupových cest pro stroje, dopravních ramp, přepážek, bezpečnostních stěn nebo etází ve vytěžených prostorech, rovněž podléhaly určitým požadavkům za účelem ochrany povrchových a podzemních vod, zabezpečení stability takových odpadů a zajištění vhodného monitorování po ukončení takových činností. Takové odpady by proto neměly být předmětem požadavků této směrnice, která se vztahuje výhradně na „zařízení pro nakládání s odpady“, s výjimkou požadavků uvedených v konkrétním ustanovení o vytěžených prostorech.
- (21) Pro zajištění řádné výstavby a údržby zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu by měly členské státy přijmout vhodná opatření zajišťující, že projektování, umístění a řízení takových zařízení jsou prováděna technicky způsobilými osobami. Je nutné zajistit, aby odborná příprava a znalosti provozovatelů a zaměstnanců zahrnovala potřebné dovednosti. Příslušné orgány by se dále měly přesvědčit o tom, že provozovatelé splňují příslušné požadavky pro stavbu nebo údržbu nového zařízení nebo pro jakékoliv rozšíření nebo změnu stávajícího zařízení pro nakládání s odpady, včetně období po ukončení provozu.
- (22) Je nutné stanovit postupy pro monitorování zařízení pro nakládání s odpady během provozu a po jeho ukončení. Mělo by se stanovit období pro monitorování a kontrolu zařízení pro nakládání s odpady kategorie A po ukončení jejich provozu, úměrně k riziku, které dotčené zařízení pro nakládání s odpady představuje, obdobně jako podle požadavků směrnice 1999/31/ES.
- (23) Je nezbytné definovat, kdy a jak by měl být ukončen provoz zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu, a stanovit povinnosti a odpovědnosti provozovatele v období po ukončení provozu.
- (24) Členské státy by měly od provozovatelů činných v těžebním průmyslu požadovat, aby uplatňovali monitorovací a řídicí postupy za účelem předcházení znečištění vody, zeminy a půdy a zjištění jakéhokoli nepříznivého účinku, který by jejich zařízení pro nakládání s odpady mohla mít na životní prostředí nebo lidské zdraví. Aby se snížilo na minimum znečištění vody, k vypouštění odpadu do jakéhokoli vodního recipientu by mělo docházet v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky⁽³⁾. Koncentrace kyanidu a sloučenin kyanidu z určitých odvětví těžebního průmyslu v odkalištích by s ohledem na jejich škodlivé a toxické účinky měly být sníženy na nejnížší možnou úroveň s využitím nejlepších dostupných technik. Aby bylo těmto účinkům zabráněno, měly by být podle toho a v každém případě v souladu s konkrétními požadavky této směrnice stanoveny maximální limity koncentrací.
- (25) Provozovatel zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu by měl mít povinnost složit finanční nebo jinou rovnocennou záruku v souladu s postupy, které určí členské státy, aby bylo zajištěno splnění všech povinností vyplývajících z povolení, včetně povinností týkajících se ukončení provozu a období po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady. Výše finanční záruky by měla být dostatečná na pokrytí nákladů rekultivace území zasaženého provozem zaří-

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/91/EHS ze dne 3. listopadu 1992 o minimálních požadavcích na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců v těžebním vrtném průmyslu (jedenáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 348, 28.11.1992, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/104/EHS ze dne 3. prosince 1992 o minimálních požadavcích na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců v povrchovém a hlubinném těžebním průmyslu (dvanáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 404, 31.12.1992, s. 10).

⁽³⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí č. 2455/2001/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1).

- zení pro nakládání s odpady, které zahrnuje zařízení pro nakládání s odpady, jak je popsáno v plánu pro nakládání s odpady vypracovaném podle článku 5 a požadovaném v povolení podle článku 7, patřičně odborně způsobilou a nezávislou třetí stranou. Je rovněž nutné, aby tato záruka byla složena před zahájením ukládání do zařízení pro nakládání s odpady a aby byla pravidelně upravována. Dále je důležité vyjasnit, v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ a se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí⁽¹⁾, že provozovatel zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu nese odpovědnost za škody na životním prostředí, které jsou způsobeny jeho činností, nebo za hrozbu takové škody.
- (26) Pro provoz zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu, která mohou mít nepříznivé přeshraniční účinky na životní prostředí a následná rizika pro lidské zdraví na území jiného členského státu, by měl existovat společný postup usnadňující konzultace mezi sousedními zeměmi. Takový postup by měl zajistit dostatečnou výměnu informací mezi orgány a řádné informování veřejnosti o veškerých takových zařízeních pro nakládání s odpady, která by mohla mít nepříznivé účinky na životní prostředí uvedeného jiného členského státu.
- (27) Je nutné, aby členské státy zajistily, že příslušné orgány vytvoří účinný systém kontrolních prohlídek zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu nebo rovnocenných kontrolních opatření. Aniž jsou dotčeny povinnosti provozovatele uložené v povolení, měla by se před zahájením ukládání provést kontrolní prohlídka, která ověří, že podmínky povolení byly splněny. Dále by měly členské státy zajistit, aby provozovatelé a jejich nástupci vedli aktuální záznamy o takových zařízeních pro nakládání s odpady a aby provozovatelé předali svým nástupcům informace o stavu zařízení pro nakládání s odpady a o jeho činnosti.
- (28) Členské státy by měly Komisi zasílat pravidelné zprávy o provádění této směrnice, včetně informací o haváriích nebo stavech blízkých haváriím. Komise na základě těchto zpráv podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě.
- (29) Členské státy by měly stanovit pravidla týkající se sankcí za porušení této směrnice a zajistit jejich uplatňování. Takové sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (30) Je nutné, aby členské státy zajistily vypracování soupisu uzavřených zařízení pro nakládání s odpady, včetně těch opuštěných, umístěných na jejich území, s cílem identifikovat ta, která mají závažný nepříznivý vliv na životní prostředí nebo která by mohla ve střednědobém nebo krátkodobém časovém horizontu představovat významnou hrozbu pro lidské zdraví nebo životní prostředí. Tyto soupisy by se měly stát základem pro vhodný program opatření.
- (31) Komise by měla zajistit přiměřenou výměnu vědeckých a technických informací o zpracování soupisu uzavřených zařízení pro nakládání s odpady na úrovni členského státu a o tvorbě metod, které by členskými státy napomohly, aby při rekultivaci uzavřených zařízení pro nakládání s odpady splňovaly požadavky této směrnice. Mezi členskými státy a v jejich rámci by měla být zajištěna výměna informací o nejlepších dostupných technikách.
- (32) S ohledem na důsledné uplatňování článku 6 Smlouvy je nutno požadavky na ochranu životního prostředí zahrnout do provádění politik a činností Společenství s cílem podpořit udržitelný rozvoj.
- (33) Tato směrnice by mohla být užitečným nástrojem při ověřování, zda projekty financované prostředky Společenství v rámci rozvojové pomoci obsahují opatření nutná pro předcházení nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo pro jejich co největší snížení. Takový přístup je v souladu s článkem 6 Smlouvy, zejména pokud jde o integraci požadavků na ochranu životního prostředí do politiky Společenství v oblasti rozvojové spolupráce.
- (34) Cíle této směrnice, totiž zlepšení nakládání s odpady z těžebního průmyslu, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy jednajícími samostatně, neboť nesprávné nakládání s takovými odpady může způsobit přeshraniční znečištění. V rámci zásady „znečišťovatel platí“ je nezbytné mimo jiné vzít v úvahu veškerou škodu na životním prostředí způsobenou odpady z těžebního průmyslu, přičemž různé vnitrostátní způsoby uplatňování této zásady mohou vést k významným rozdílům ve finančním zatížení hospodářských subjektů. Navíc existence různých vnitrostátních politik pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu ztěžuje dosažení cíle, kterým je zajištění minimální úrovně bezpečného a odpovědného nakládání s takovými odpady a maximalizace jeho opětovného použití v celém Společenství. Z důvodu rozsahu a účinků této směrnice může být cíle směrnice lépe dosaženo na úrovni Společenství, a proto může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(¹) Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (35) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (36) Provoz zařízení pro nakládání s odpady existujících v okamžiku provedení této směrnice by měl být upraven, aby mohla být ve stanovené lhůtě provedena opatření pro jejich přizpůsobení požadavkům této směrnice.
- (37) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽²⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude pokud možno patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví opatření, postupy a návody pro předcházení nepříznivým vlivům na životní prostředí způsobeným nakládáním s odpadem z těžebního průmyslu a z toho plynoucím rizikům ohrožení lidského zdraví nebo pro nejvyšší možné omezení takových vlivů, zejména pokud jde o vodu, ovzduší, půdu, rostliny, živočichy a krajinu.

Článek 2

Oblast působnosti

1. S výhradou odstavců 2 a 3 se tato směrnice vztahuje na nakládání s odpadem vznikajícím při vyhledávání, těžbě, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů (dále jen „těžební odpad“).
2. Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyloučeny:
 - a) odpad vznikající při vyhledávání, těžbě a úpravě nerostných surovin a při provozu lomů, který však nevzniká přímo při těchto činnostech;
 - b) odpad vznikající při vyhledávání, těžbě a úpravě nerostných surovin v moři;
 - c) vtačování vody a zpětné vtačování čerpané podzemní vody podle čl. 11 odst. 3 písm. j) první a druhé odrazy směrnice 2000/60/ES v rozsahu stanoveném v uvedeném článku.

3. Na inertní odpad a neznečištěnou zeminu vznikající při vyhledávání, těžbě, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů a na odpad vznikající při těžbě, úpravě a skladování rašeliny se nevztahují články 7 a 8, čl. 11 odst. 1 a 3, článek 12, čl. 13 odst. 6 a články 14 a 16, pokud není uložen v zařízení pro nakládání s odpady kategorie A.

Příslušný orgán může snížit požadavky nebo upustit od požadavků na ukládání odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný, který vzniká při vyhledávání nerostných surovin, s výjimkou ropy a evaporitů kromě sádrovce a anhydritu, jakož i na ukládání neznečištěné zeminy a odpadu vznikajícího při těžbě, úpravě a skladování rašeliny, pokud je přesvědčen o splnění požadavků článku 4.

Členské státy mohou snížit požadavky čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 5 a 6, čl. 13 odst. 6 a článků 14 a 16 na neinertní odpad neklasifikovaný jako nebezpečný nebo od nich upustit, pokud není uložen v zařízení pro nakládání s odpady kategorie A.

4. Aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy Společenství, na odpad spadající do oblasti působnosti této směrnice se nevztahuje směrnice 1999/31/ES.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „odpadem“ odpad ve smyslu čl. 1 písm. a) směrnice 75/442/EHS;
2. „nebezpečným odpadem“ odpad ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech ⁽³⁾;
3. „inertním odpadem“ odpad, který nepodléhá žádným fyzikálním, chemickým nebo biologickým změnám. Inertní odpad se nerozkládá, nehoří a není fyzikálně ani chemicky reaktivní, není biologicky rozložitelný a nenarušuje jiné látky, s nimiž přichází do styku, způsobem, který by mohl vést ke znečištění životního prostředí nebo k poškození lidského zdraví. Celkové množství vznikajících průsakových vod a obsah znečišťujících látek v odpadu stejně jako ekotoxická průsakových vod musí být zanedbatelné, zejména pak nesmí poškozovat jakost povrchových nebo podzemních vod;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 166/2006.

4. „neznečištěnou zeminou“ zemina, která se odstraňuje z horní vrstvy povrchu země během těžebních prací a není považována za znečištěnou podle vnitrostátního práva členského státu, na jehož území k těžbě dochází nebo podle práva Společenství;
5. „nerostnou surovinou“ nebo „nerostem“ přírodní ložisko organické nebo anorganické látky v zemské kůře, například energetická paliva, kovové rudy, průmyslové a stavební nerostné suroviny, s výjimkou vody;
6. „těžebním průmyslem“ veškerá zařízení a podniky, které se zabývají povrchovou nebo hlubinnou těžbou nerostných surovin pro obchodní účely, včetně těžby pomocí vrtů, nebo úpravou vytěžených surovin;
7. „v moři“ oblast moře a mořského dna od bodu nejnižšího stavu vody normálního nebo středního odlivu směrem do moře;
8. „úpravou“ mechanický, fyzikální, biologický, tepelný nebo chemický proces nebo kombinace procesů, které se používají u nerostných surovin a při provozu lomů s cílem těžby nerostu, včetně změny velikosti, třídění, oddělování a loužení, jakož i opětovné zpracování odpadu, s výjimkou tavení, tepelných výrobních procesů (kromě pálení vápence) a hutnických prací;
9. „hlušinou“ odpadní pevné látky nebo kaly zbylé po úpravě nerostů oddělováním (například drcením, rozměňováním, tříděním podle velikosti, flotací a jinými fyzikálně-chemickými postupy), kterým se užitkové nerosty oddělují od méně hodnotné horniny;
10. „odvalem“ uměle vybudované povrchové zařízení na ukládání pevného odpadu;
11. „hrází“ uměle vybudovaný objekt za účelem zachycení nebo spoutání vody nebo odpadu v odkališti;
12. „odkalištěm“ přírodní nebo uměle vybudované zařízení na ukládání jemnozrnného odpadu, obvykle hlusiny, spolu s různým množstvím volné vody, který vzniká při úpravě nerostných surovin a při čištění a recirkulaci technologické vody;
13. „kyanidem rozložitelným ve slabé kyselině“ kyanid a sloučeniny kyanidu, které se rozkládají ve slabé kyselině při stanovené hodnotě pH;
14. „průsakovou vodou“ jakákoli kapalina, která prosakuje uloženým odpadem a vytéká ze zařízení pro nakládání s odpady nebo je v něm zadržována, včetně znečištěného odvodňovacího systému, a která může mít nepříznivý vliv na životní prostředí, pokud není vhodně upravena;
15. „zařízením pro nakládání s odpady“ prostor vyhrazený pro hromadění nebo ukládání těžebního odpadu v pevném nebo kapalném stavu nebo ve formě roztoku či suspenze pro následující období:
- bez časového omezení pro zařízení pro nakládání s odpady kategorie A a pro zařízení pro nakládání s odpady, popsány jako nebezpečné v plánu pro nakládání s odpady,
 - více než šest měsíců pro zařízení pro nakládání s nebezpečnými odpady, které vznikly neočekávaně,
 - více než jeden rok pro zařízení pro nakládání s neinertními odpady neklasifikovanými jako nebezpečné,
 - více než tři roky pro zařízení pro nakládání s neznečištěnou zeminou, odpady neklasifikovanými jako nebezpečné, které vznikají při vyhledávání, odpady vznikajícími při těžbě, úpravě a skladování rašeliny a inertního odpadu.
- Součástí takových zařízení je zpravidla hráz nebo jiný objekt sloužící k držení, zachycení, spoutání nebo k jiné podpůrné úloze pro uvedené zařízení, mimo jiné odvaly a odkaliště, s výjimkou vytěžených prostor, které jsou odpadem znovu vyplňovány, po vytěžení nerostu, z rekultivačních a stavebních důvodů;
16. „závažnou havárií“ událost na místě během nakládání s těžebními odpady v jakémkoli zařízení, na které se vztahuje tato směrnice, jež vede bezprostředně nebo později k vážnému ohrožení lidského zdraví a životního prostředí přímo na místě nebo mimo toto místo;
17. „nebezpečnou látkou“ nebezpečná látka, směs nebo přípravek ve smyslu směrnice 67/548/EHS⁽¹⁾ nebo směrnice 1999/45/ES⁽²⁾;
18. „nejlepšími dostupnými technikami“ techniky ve smyslu čl. 2 odst. 11 směrnice 96/61/ES;

(¹) Směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/73/ES (Úř. věst. L 152, 30.4.2004, s. 1).

(²) Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES ze dne 31. května 1999 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných přípravků (Úř. věst. L 200, 30.7.1999, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/8/ES (Úř. věst. L 19, 24.1.2006, s. 12).

19. „vodním recipientem“ povrchové, podzemní, brakické a pobřežní vody, jak jsou definovány v čl. 2 odst. 1, 2, 6 a 7 směrnice 2000/60/ES;

Článek 4

Obecné požadavky

20. „rekultivací“ úprava území zasaženého zařízením pro nakládání s odpady takovým způsobem, aby byla uvedena do uspokojivého stavu, zejména pokud jde o kvalitu půdy, planě rostoucí rostliny a volně žijící živočichy, přírodní stanoviště, sladkovodní systémy, krajinu a vhodné možnosti dalšího využití;
21. „vyhledáváním“ hledání hospodářsky využitelných nerostných ložisek včetně odběru vzorků, hromadného odběru vzorků, vrtání a hloubení průzkumných rýh, kromě všech prací nutných k otevření takových ložisek a kromě činností přímo souvisejících se stávajícím těžebním provozem;
22. „veřejností“ jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a jejich sdružení, organizace nebo skupiny v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi;
23. „dotčenou veřejností“ veřejnost, které se týká nebo pravděpodobně týká rozhodování v oblasti životního prostředí podle článků 6 a 7 této směrnice nebo která má na tomto rozhodování zájem; pro účely této definice se má za to, že nevládní organizace, které se zabývají ochranou životního prostředí a splňují příslušné požadavky podle vnitrostátního práva, na tomto rozhodování mají zájem;
24. „provozovatelem“ fyzická nebo právnická osoba odpovědná za nakládání s těžebním odpadem v souladu s vnitrostátním právem členského státu, ve kterém k němu dochází, včetně dočasného skladování těžebního odpadu, provozní fáze a fáze po uzavření;
25. „držitelem odpadů“ původce těžebních odpadů nebo fyzická či právnická osoba, která má tyto odpady v držení;
26. „způsobilou osobou“ fyzická osoba, která má podle vnitrostátního práva členského státu, v němž provozuje svou činnost, takové technické znalosti a zkušenosti, aby mohla vykonávat povinnosti vyplývající z této směrnice;
27. „příslušným orgánem“ orgán nebo orgány určené členským státem a pověřené úkoly vyplývajícími z této směrnice;
28. „místem“ celé území v určité zeměpisné poloze, které podléhá kontrole provozovatele;
29. „podstatnou změnou“ změna ve složení nebo v provozu zařízení pro nakládání s odpady, která by podle názoru příslušného orgánu mohla mít významný nepříznivý vliv na lidské zdraví nebo na životní prostředí.

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že nakládání s těžebním odpadem neohrožuje lidské zdraví, že nejsou používány procesy a metody, které by mohly poškozovat životní prostředí, zejména pokud jde o vodu, ovzduší, půdu, rostliny a živočichy, že nedochází k obtěžování hlukem nebo zápachem ani k nepříznivému vlivu na krajinu nebo na místa zvláštního zájmu. Členské státy dále přijmou nezbytná opatření vedoucí k zákazu nekontrolovaného ponechávání, skládkování nebo neřízeného ukládání těžebního odpadu.

2. Členské státy zajistí, aby provozovatel přijal všechna nezbytná opatření za účelem předcházení nepříznivým účinkům na životní prostředí a lidské zdraví způsobeným nakládáním s těžebním odpadem nebo nejvyššího možného omezení takových vlivů. Toto zahrnuje řízení jakéhokoli zařízení pro nakládání s odpady, i po ukončení jeho provozu, prevenci závažných havárií způsobených takovýmto zařízením a omezení jejich důsledků pro životní prostředí a lidské zdraví.

3. Opatření podle odstavce 2 se zakládají mimo jiné na nejlepších dostupných technikách, aniž by bylo předepsáno použití některých technik či konkrétní technologie, s přihlédnutím k technickým vlastnostem zařízení pro nakládání s odpady, k jeho zeměpisné poloze a místním environmentálním podmínkám.

Článek 5

Plán pro nakládání s odpady

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel vypracoval plán pro nakládání s odpady za účelem minimalizace, zpracování, využití a odstraňování těžebního odpadu, s ohledem na zásadu udržitelného rozvoje.

2. Cílem plánu pro nakládání s odpady je:

- a) předcházet vzniku odpadu a jeho škodlivosti nebo je omezit, zvláště zohledněním:
- i) nakládání s odpady již během projektování zařízení a při volbě metody používané pro těžbu a úpravu nerostů,
 - ii) změn, ke kterým může u těžebního odpadu dojít při rozšíření velikosti plochy a v důsledku podmínek, kterým je odpad na povrchu vystaven,
 - iii) vyplňování vytěžených prostor těžebním odpadem po ukončení těžby nerostu, pokud je to technicky a hospodářsky proveditelné a šetrné k životnímu prostředí v souladu se stávajícími ekologickými normami na úrovni Společenství a případně s požadavky této směrnice,

- iv) zpětného navezení ornice po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady, nebo pokud to není prakticky možné, jejího nového využití na jiném místě,
- v) používání méně nebezpečných látek při úpravě nerostných surovin;
- b) podporovat využití těžebního odpadu pomocí recyklace, opětovného použití nebo regenerace, pokud je to šetrné k životnímu prostředí v souladu se stávajícími ekologickými normami na úrovni Společenství a případně s požadavky této směrnice;
- c) zajistit krátkodobé a dlouhodobé bezpečné ukládání těžebního odpadu, zejména tím, že se již ve fázi projektování zohlední nakládání s takovým odpadem během provozu zařízení pro nakládání s odpady i po jeho ukončení, a výběrem projektu, který
 - i) klade minimální, a pokud možno nakonec žádné, požadavky na monitorování, kontrolu a řízení uzavřeného zařízení pro nakládání s odpady,
 - ii) zabráni nebo alespoň minimalizuje jakékoliv nepříznivé dlouhodobé účinky, například ty, které lze připsat migraci vzduchem nebo vodou přenášených znečišťujících látek ze zařízení pro nakládání s odpady, a
 - iii) zajistí dlouhodobou geotechnickou stabilitu hrází nebo odvalů vystupujících nad původní úroveň povrchu.

3. Plán pro nakládání s odpady musí obsahovat alespoň tyto údaje:

- a) v případě potřeby návrh klasifikace zařízení pro nakládání s odpady v souladu s kritérii uvedenými v příloze III:
 - pokud je vyžadováno zařízení pro nakládání s odpady kategorie A, doklad, který prokazuje, že byla zavedena politika pro prevenci závažných havárií, systém řízení bezpečnosti pro její provádění a vnitřní havarijní plán v souladu s čl. 6 odst. 3,
 - pokud provozovatel usoudí, že není vyžadováno zařízení pro nakládání s odpady kategorie A, dostatečné zdůvodňující informace, včetně zhodnocení možných nebezpečí havárie;
- b) popis odpadu v souladu s přílohou II a údaj o odhadovaném celkovém množství těžebních odpadů, které vzniknou během provozní fáze;

- c) popis postupů, při kterých takové odpady vznikají, a popis veškerého jejich následného zpracování;
- d) popis uvádějící, do jaké míry by ukládání takových odpadů mohlo mít nepříznivý vliv na životní prostředí a lidské zdraví a jaká musí být přijata preventivní opatření, aby byl co možná nejvíce snížen dopad na životní prostředí během provozu i po jeho ukončení, mimo jiné se zřetelem k čl. 11 odst. 2 písm. a), b), d) a e);
- e) návrh kontrolních a monitorovacích postupů podle článku 10 v případě potřeby a čl. 11 odst. 2 písm. c);
- f) návrh plánu pro ukončení provozu včetně rekultivace, postupů po ukončení provozu a monitorování podle článku 12;
- g) opatření pro předcházení zhoršování stavu vody v souladu se směrnicí 2000/60/ES a pro předcházení nebo minimalizaci znečištění ovzduší a půdy podle článku 13;
- h) hodnocení stavu území, které bude zasaženo provozem zařízení pro nakládání s odpady.

Plán pro nakládání s odpady musí poskytovat dostatek informací, aby umožnil příslušnému orgánu zhodnotit schopnost provozovatele dosáhnout cílů plánu pro nakládání s odpady podle odstavce 2 a plnit své povinnosti vyplývající z této směrnice. Plán zejména uvádí, jak možnost a metoda vybraná podle odst. 2 písm. a) podbodů i) splní cíle plánu pro nakládání s odpady stanovené v odst. 2 písm. a).

4. Plán pro nakládání s odpady bude přezkoumán každých pět let a podle potřeby pozměněn, pokud dojde v provozu zařízení pro nakládání s odpady nebo u ukládaného odpadu k podstatným změnám. Veškeré změny se oznámí příslušnému orgánu.

5. Plány vyhotovené podle jiných vnitrostátních právních předpisů nebo podle jiných právních předpisů Společenství, které obsahují informace popsané v článku 3, se mohou použít, pokud se tím zamezí zbytečnému zdvojení informací a opakování činností provozovatele za předpokladu, že jsou splněny všechny požadavky odstavců 1 až 4.

6. Příslušný orgán schválí plán pro nakládání s odpady na základě postupů, které určí členské státy, a sleduje jeho provádění.

Článek 6

Prevence závažných havárií a informace

1. Tento článek se vztahuje na zařízení pro nakládání s odpady kategorie A kromě zařízení, která spadají do oblasti působnosti směrnice 96/82/ES.

2. Aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy Společenství, a zejména směrnice 92/91/EHS a 92/104/EHS, členské státy zajistí, aby byla určena nebezpečí závažných havárií a aby při projektování, stavbě, provozu, údržbě, ukončení provozu a v době po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady byly včleněny prvky nezbytné k prevenci takových havárií a k omezení jejich nepříznivých důsledků pro lidské zdraví nebo životní prostředí, včetně případných přeshraničních vlivů.

3. Pro účely požadavků odstavce 2 vypracuje před zahájením provozu každý provozovatel politiku prevence závažných havárií při nakládání s těžebními odpady, zavede systém řízení bezpečnosti pro její provádění v souladu s oddílem 1 přílohy I a zavede také vnitřní havarijní plán určující opatření, která je nutné na místě provést v případě havárie.

V rámci této politiky jmenuje provozovatel bezpečnostního technika, který je odpovědný za provádění a pravidelnou kontrolu politiky prevence závažných havárií.

Příslušný orgán vypracuje vnější havarijní plán určující opatření, která je nutné v případě havárie provést mimo místo zařízení. Jako součást žádosti o povolení poskytne provozovatel příslušnému orgánu informace nutné k tomu, aby tento orgán mohl takový plán vypracovat.

4. Havarijní plány podle článku 3 mají mít tyto cíle:

- a) potlačení a zvládnutí závažných havárií a jiných mimořádných událostí takovým způsobem, aby se minimalizovaly jejich účinky a aby se omezilo zejména poškození lidského zdraví a životního prostředí;
- b) provádění opatření nezbytných k ochraně lidského zdraví a životního prostředí před účinky závažných havárií a jiných mimořádných událostí;
- c) sdělování nezbytných informací veřejnosti a příslušným útvarům nebo orgánům v dané oblasti;
- d) zajištění rekultivace, sanace a vyčištění životního prostředí po závažné havárii.

Členské státy zajistí, aby provozovatel v případě závažné havárie okamžitě poskytl příslušnému orgánu všechny informace, které pomohou minimalizovat důsledky pro lidské zdraví, a aby zhodnotil a minimalizoval skutečný nebo možný rozsah poškození životního prostředí.

5. Členské státy zajistí, aby dotčená veřejnost dostala včas příležitost účinně se podílet na přípravě nebo přezkoumání vnějšího havarijního plánu, který musí být vypracován v souladu s odstavcem 3. Za tímto účelem je dotčená

veřejnost informována o každém takovém návrhu a jsou jí poskytnuty související informace, mimo jiné o právu účastnit se rozhodovacího procesu a o příslušném orgánu, kterému lze předkládat připomínky a otázky.

Členské státy zajistí, aby dotčená veřejnost mohla v přiměřené lhůtě sdělit své připomínky, které budou při rozhodování o vnějším havarijním plánu vzaty náležitě v úvahu.

6. Členské státy zajistí, aby byly dotčené veřejnosti bezplatně a samozřejmě poskytnuty informace o bezpečnostních opatřeních a úkonech požadovaných v případě havárie, přičemž tyto informace musí obsahovat alespoň prvky uvedené v oddílu 2 přílohy I.

Tyto informace budou každé tři roky přezkoumány a podle potřeby aktualizovány.

Článek 7

Žádost a povolení

1. Žádnému zařízení pro nakládání s odpady nesmí být umožněn provoz bez povolení uděleného příslušným orgánem. Povolení musí obsahovat prvky uvedené v odstavci 2 tohoto článku a jasné údaje o kategorii zařízení pro nakládání s odpady v souladu s kritérii uvedenými v článku 9.

Pokud jsou splněny všechny požadavky tohoto článku, mohou být veškerá povolení vydaná v souladu s jinými vnitrostátními právními předpisy nebo s jinými právními předpisy Společenství sloučena v jediné povolení, pokud se tím zamezí zbytečnému zdvojování informací a opakování činností provozovatele a příslušného orgánu. Údaje uvedené v odstavci 2 mohou být obsaženy v jediném povolení nebo v několika povoleních, pokud jsou splněny všechny požadavky tohoto článku.

2. Žádost o povolení musí obsahovat alespoň tyto údaje:

- a) totožnost provozovatele;
- b) návrh umístění zařízení pro nakládání s odpady včetně všech možných alternativních umístění;
- c) plán pro nakládání s odpady podle článku 5;
- d) vhodná opatření týkající se finanční nebo jiné rovnocenné záruky podle článku 14;
- e) informace poskytnuté provozovatelem v souladu s článkem 5 směrnice 85/337/EHS⁽¹⁾, pokud je v uvedené směrnici požadováno hodnocení vlivu na životní prostředí.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

3. Příslušný orgán vydá povolení pouze, je-li přesvědčen, že:

- a) provozovatel splňuje příslušné požadavky podle této směrnice;
- b) nakládání s odpadem není v přímém rozporu s prováděním příslušného plánu pro nakládání s odpady podle článku 7 směrnice 75/442/EHS ani je jiným způsobem nenarušuje.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily pravidelná posouzení podmínek povolení příslušným orgánem a podle potřeby jejich aktualizaci:

- pokud v provozu zařízení pro nakládání s odpady nebo u ukládaného odpadu došlo k podstatným změnám,
- na základě výsledků monitorování sdělených provozovatelem podle čl. 11 odst. 3 nebo na základě kontrol vykonaných podle článku 17,
- na základě výměny informací o podstatných změnách týkajících se nejlepších dostupných technik podle čl. 21 odst. 3.

5. Informace obsažené v povolení, které bylo vydáno podle tohoto článku, se poskytnou příslušným vnitrostátním statistickým orgánům a příslušným statistickým orgánům Společenství, pokud jsou požadovány pro statistické účely. Citlivé informace ryze obchodní povahy, například informace týkající se obchodních vztahů, nákladové složky a objemu hospodářsky využitelných zásob nerostných surovin, se nezveřejňují.

Článek 8

Účast veřejnosti

1. Veřejnost je informována pomocí veřejného oznámení nebo jinými vhodnými prostředky, například elektronickými sdělovacími prostředky, pokud jsou k dispozici, s těmito skutečnostmi, a sice v rané fázi povolovacího řízení nebo nejpozději ve chvíli, kdy lze tyto informace poskytnout:

- a) žádost o povolení;
- b) případně skutečnost, že rozhodnutí týkající se žádosti o povolení podléhá konzultaci mezi členskými státy v souladu s článkem 16;
- c) údaje o příslušných orgánech odpovědných za rozhodování, o orgánech, od kterých je možno získat informace

a kterým je možno předkládat připomínky nebo otázky, a údaje o časovém harmonogramu pro doručování připomínek a otázek;

- d) povaha možných rozhodnutí;
- e) v případě potřeby údaje týkající se návrhu na aktualizaci povolení nebo podmínek povolení;
- f) čas, místo a případně prostředky zpřístupnění příslušných informací;
- g) údaje o opatřeních, která umožní účast veřejnosti podle odstavce 7.

2. Členské státy zajistí, aby byly dotčené veřejnosti v přiměřených lhůtách zpřístupněny:

- a) nejdůležitější zprávy a podklady předané podle vnitrostátních právních předpisů příslušnému orgánu ke dni, kdy je veřejnost informována podle odstavce 1;
- b) v souladu s ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí⁽¹⁾ další informace kromě informací uvedených v odstavci 1 tohoto článku, které se týkají rozhodování podle článku 7 této směrnice a které vyšly najevo poté, co byly poskytnuty veřejnosti informace podle odstavce 1 tohoto článku.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby v souladu s odstavcem 1 tohoto článku zajistily, že veřejnost bude informována o aktualizaci podmínek povolení v souladu s čl. 7 odst. 4.

4. Dotčená veřejnost je oprávněna sdělit své připomínky a svá stanoviska příslušnému orgánu před přijetím rozhodnutí.

5. Při rozhodování se vezmou náležitě v úvahu výsledky konzultací uskutečněných podle tohoto článku.

6. Příslušný orgán informuje dotčenou veřejnost v souladu s příslušnými postupy o vydání rozhodnutí a zpřístupní jí tyto informace:

- a) obsah rozhodnutí, včetně kopie povolení;
- b) důvody rozhodnutí a úvahy, na kterých je rozhodnutí založeno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

7. Členské státy určí podrobně určitá opatření pro účast veřejnosti podle tohoto článku tak, aby byla dotčené veřejnosti umožněna účinná příprava a účast.

Článek 9

Klasifikační systém pro zařízení pro nakládání s odpady

Pro účely této směrnice zařadí příslušné orgány do kategorie A zařízení pro nakládání s odpady v souladu s kritérii uvedenými v příloze III.

Článek 10

Vytěžené prostory

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel, který za účelem rekultivace a stavby vyplňuje těžebním odpadem vytěžené prostory vzniklé povrchovou nebo hlubinnou těžbou, přijal vhodná opatření za účelem:

1. zajištění stability těžebního odpadu obdobně jako podle čl. 11 odst. 2;
2. předcházení znečištění půdy a povrchových a podzemních vod obdobně jako podle čl. 13 odst. 1, 3 a 5;
3. zajištění monitorování těžebního odpadu a vytěžených prostor obdobně jako podle čl. 12 odst. 4 a 5.

2. Směrnice 1999/31/ES se i nadále podle potřeby vztahuje na jiný odpad než těžební odpad používaný pro vyplňování vytěžených prostor.

Článek 11

Stavba a řízení zařízení pro nakládání s odpady

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že zařízení pro nakládání s odpady je v rukou způsobilé osoby a že je postaráno o technický vývoj a odborné vzdělávání zaměstnanců.

2. Příslušný orgán se přesvědčí, že při stavbě nového zařízení pro nakládání s odpady nebo při změně stávajícího zařízení provozovatel zajistí, že:

- a) zařízení pro nakládání s odpady je vhodně umístěno, přičemž se vezmou v úvahu především povinnosti Společenství nebo jednotlivých států týkající se chráněných oblastí a geologické, hydrologické, hydrogeologické, seismické a geotechnické faktory, a je navrženo tak, aby splňovalo z krátkodobého i dlouhodobého hlediska všechny nezbytné podmínky pro předcházení znečištění

půdy, ovzduší, podzemních nebo povrchových vod, zejména s ohledem na směrnice 76/464/EHS⁽¹⁾, 80/68/EHS⁽²⁾ a 2000/60/ES, je zajištěn účinný sběr znečištěné vody a průsakové vody, pokud je vyžadován v povolení, a je omezena eroze způsobovaná větrem a vodou v nejvyšší technicky možné a hospodářsky únosné míře;

- b) zařízení pro nakládání s odpady je vybudováno, řízeno a udržováno tak, aby byla zajištěna jeho fyzická stabilita, aby se z krátkodobého i dlouhodobého hlediska předcházelo znečištění půdy, ovzduší, povrchových nebo podzemních vod a aby se co možná nejvíce minimalizovalo poškození krajiny;
- c) existují vhodné plány a opatření pro pravidelné monitorování a kontrolu zařízení pro nakládání s odpady způsobilými osobami a pro učinění kroků v případě, že jejich výsledky prokážou nestabilitu nebo znečištění vody nebo půdy;
- d) jsou přijata vhodná opatření pro rekultivaci oblasti a pro ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady;
- e) jsou přijata vhodná opatření pro období po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady.

Záznamy o monitorování a kontrolách podle písmene c) jsou vedeny společně s podklady k povolení, aby se zajistilo patřičné předání informací, zejména v případě změny provozovatele.

3. Provozovatel oznámí bez zbytečného odkladu a nejpozději však do 48 hodin příslušnému orgánu jakoukoli událost, která by mohla ovlivnit stabilitu zařízení pro nakládání s odpady, a jakýkoli nepříznivý vliv zařízení na životní prostředí zjištěný při kontrole nebo monitorování. Provozovatel v případě potřeby provede vnitřní havarijný plán a řídí se jakýmkoli dalšími pokyny příslušného orgánu o nápravných opatřeních, která mají být přijata.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 76/464/EHS ze dne 4. května 1976 o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství (Úř. věst. L 129, 18.5.1976, s. 23). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2000/60/ES.

⁽²⁾ Směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami (Úř. věst. L 20, 26.1.1980, s. 43). Směrnice ve znění směrnice 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

Provozovatel nese náklady opatření, která mají být přijata.

Podle harmonogramu stanoveného příslušným orgánem, nejméně však jednou ročně, předloží provozovatel příslušným orgánům na základě shromážděných údajů zprávu o veškerých výsledcích monitorování s cílem prokázat dodržování podmínek povolení a zlepšit znalosti o odpadu a o chování zařízení pro nakládání s odpady. Na základě této zprávy rozhodne příslušný orgán, zda je nutný posudek nezávislého odborníka.

Článek 12

Postupy při ukončení a po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady

1. Členské státy přijmou opatření k zajištění souladu s odstavci 2 až 5.

2. Zařízení pro nakládání s odpady zahájí proces ukončení provozu pouze v případě, že je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) příslušné podmínky uvedené v povolení jsou splněny;
- b) povolení je na žádost provozovatele uděleno příslušným orgánem;
- c) příslušný orgán za tímto účelem vydá odůvodněné rozhodnutí.

3. Zařízení pro nakládání s odpady může být považováno za uzavřené s konečnou platností až poté, co příslušný orgán provede bez zbytečného prodlení konečnou kontrolu na místě, vyhodnotí všechny zprávy předložené provozovatelem, potvrdí, že na území zasaženém provozem zařízení pro nakládání s odpady proběhla rekultivace, a sdělí provozovateli svůj souhlas s ukončením provozu.

Tento souhlas nijak nesnižuje povinnosti provozovatele, které pro něho vyplývají z podmínek povolení nebo z jiných právních předpisů.

4. Provozovatel je v období po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady odpovědný za údržbu, monitorování, kontrolu a nápravná opatření po dobu, kterou příslušný orgán považuje za nutnou s přihlédnutím k povaze a trvání nebezpečí, aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy nebo právní předpisy Společenství upravující povinnosti držitele odpadu, pokud příslušný orgán nerozhodne, že tento úkol od provozovatele převezme.

5. Pokud to příslušný orgán po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady považuje za nutné za účelem splnění environmentálních požadavků stanovených v právních předpisech Společenství, zejména požadavků ve směrnici 76/464/EHS, 80/68/EHS a 2000/60/ES, provozovatel mimo jiné zkontroluje fyzickou a chemickou stabilitu zařízení a minimalizuje vliv na životní prostředí, zejména s ohledem na podzemní a povrchové vody, přičemž zajistí, aby:

- a) všechny objekty zařízení byly monitorovány a udržovány pomocí kontrolních a měřicích přístrojů, které jsou vždy připraveny k použití;
- b) případné přepadové kanály a výpusti byly udržovány čisté a volné.

6. Po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady oznámí provozovatel neprodleně příslušnému orgánu jakoukoli událost nebo vývoj, který by mohl ovlivnit stabilitu zařízení pro nakládání s odpady, a jakýkoli významný nepříznivý vliv na životní prostředí zjištěný při příslušné kontrole nebo monitorování. Provozovatel v případě potřeby provede vnitřní havarijní plán a řídí se jakýmkoli dalšími pokyny příslušného orgánu o nápravných opatřeních, která mají být přijata.

Provozovatel nese náklady opatření, která mají být přijata.

Podle harmonogramu stanoveného příslušným orgánem předloží provozovatel příslušným orgánům na základě shromážděných údajů zprávu o veškerých výsledcích monitorování s cílem prokázat dodržování podmínek povolení a zlepšit znalosti o odpadu a o chování zařízení pro nakládání s odpady.

Článek 13

Předcházení zhoršování stavu vody a znečištění ovzduší a půdy

1. Příslušný orgán se přesvědčí, že provozovatel přijal nezbytná opatření, aby splnil environmentální normy Společenství, zejména v oblasti předcházení zhoršování současného stavu vod podle směrnice 2000/60/ES, mimo jiné aby:

- a) byla vyhodnocena možnost tvorby průsakové vody, včetně obsahu znečišťujících látek v průsakové vodě, během provozu i po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady a aby byla určena vodní bilance zařízení;
- b) se předcházelo tvorbě průsakové vody a znečištění povrchových a podzemních vod a půdy odpadem nebo aby se tvorba průsakové vody a znečištění minimalizovala;

- c) se shromáždění a úprava znečištěné vody a průsakové vody ze zařízení pro nakládání s odpady prováděly na jakost požadovanou pro jejich vypouštění.

2. Příslušný orgán zajistí, aby provozovatel přijal vhodná opatření za účelem předcházení plyným emisím a emisím prachu nebo jejich omezení.

3. Pokud příslušný orgán na základě hodnocení rizik pro životní prostředí rozhodl, zejména s ohledem na směrnice 76/464/EHS a 80/68/EHS nebo 2000/60/ES, že není nutno shromažďovat a upravovat průsakovou vodu, nebo pokud bylo stanoveno, že zařízení pro nakládání s odpady nepředstavuje možné nebezpečí pro půdu a podzemní nebo povrchové vody, mohou se požadavky uvedené v odst. 1 písm. b) a c) snížit nebo se od nich může upustit.

4. Členské státy umožní uložení těžebního odpadu v pevné nebo kapalné formě nebo v podobě kalu do jiného vodního recipientu, než který byl vybudován pro účely ukládání těžebního odpadu, pod podmínkou, že provozovatel splňuje příslušné požadavky směrnic 76/464/EHS, 80/68/EHS a 2000/60/ES.

5. Při ukládání těžebního odpadu zpět do vytěžených prostor vytvořených v důsledku povrchové nebo podzemní těžby, které se po uzavření mohou naplnit vodou, musí provozovatel přijmout nezbytná opatření pro předcházení nebo minimalizaci zhoršování stavu vody a znečištění půdy obdobně jako podle odstavců 1 a 3. Provozovatel poskytne příslušnému orgánu informace nezbytné k zajištění souladu s povinnostmi stanovenými Společenstvím, zejména s povinnostmi ve směrnici 2000/60/ES.

6. V případě odkaliště, které obsahuje kyanid, provozovatel zajistí, aby byla koncentrace kyanidu rozložitelného ve slabé kyselině v odkališti snížena na nejnižší možnou úroveň pomocí nejlepších dostupných technik a aby v zařízeních pro nakládání s odpady, kterým bylo uděleno povolení před 1. květnem 2008 nebo které již byly k tomuto dni v provozu, koncentrace kyanidu rozložitelného ve slabé kyselině v okamžiku vypouštění hlušiny z úpravny do odkaliště nepřesahovala tyto hodnoty: 50 ppm od 1. května 2008, 25 ppm od 1. května 2013, 10 ppm od 1. května 2018 a 10 ppm v zařízeních, kterým bylo povolení uděleno po 1. květnu 2008.

Na žádost příslušného orgánu provozovatel prokáže pomocí hodnocení rizika, které bere v úvahu podmínky konkrétního místa, že tyto limity koncentrace nemusí být dále snižovány.

Článek 14

Finanční záruka

1. Před zahájením jakékoli činnosti související s hromaděním nebo ukládáním odpadu v zařízení pro

nakládání s odpady požádá příslušný orgán v souladu s postupy určenými členskými státy o finanční záruku (např. složením finančního obnosu, včetně vzájemných záručních fondů financovaných odvětvím) nebo o jinou rovnocennou záruku, a to tak, aby:

a) byly splněny všechny povinnosti podle povolení vydaného v souladu s touto směrnicí, včetně ustanovení týkajících se období po ukončení provozu;

b) byly ve stanovenou dobu k dispozici prostředky pro rekultivaci území zasaženého provozem zařízení pro nakládání s odpady, jak je popsáno v plánu pro nakládání s odpady vypracovaném podle článku 5 a požadovaném v povolení podle článku 7.

2. Výše záruky podle odstavce 1 se vypočítá na základě:

a) pravděpodobného vlivu zařízení pro nakládání s odpady na životní prostředí, přičemž se vezme v úvahu zejména kategorie zařízení pro nakládání s odpady, vlastnosti odpadu a budoucí využití rekultivované oblasti;

b) předpokladu, že nezávislé a odborně způsobilé třetí strany vyhodnotí a provedou potřebné rekultivační práce.

3. Výše záruky se pravidelně upraví v souladu s jakoukoliv rekultivační prací, kterou je nutno provést na území zasaženém zařízením pro nakládání s odpady, jak je popsáno v plánu pro nakládání s odpady vypracovaném podle článku 5 a požadovaném v povolení podle článku 7.

4. Pokud příslušný orgán povolí ukončení provozu podle čl. 12 odst. 3, uvědomí tento orgán provozovatele písemně, že je zproštěn své záruční povinnosti podle odstavce 1 tohoto článku s výjimkou povinností týkajících se období po ukončení provozu podle čl. 12 odst. 4.

Článek 15

Odpovědnost za životní prostředí

V příloze III směrnice 2004/35/ES se doplňuje nový bod, který zní:

„13. Nakládání s těžebním odpadem podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu (*).“

(*) Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 15).“

Článek 16

Přeshraniční účinky

1. Pokud si je členský stát, ve kterém je zařízení pro nakládání s odpady umístěno, vědom, že by provoz zařízení kategorie A mohl mít významný nepříznivý vliv na životní prostředí a mohl by představovat následná rizika pro lidské zdraví v jiném členském státě, nebo pokud o to členský stát, který by mohl být takto postižen, požádá, předá členský stát, na jehož území byla podána žádost o povolení podle článku 7, druhému členskému státu informace podle tohoto článku, a to ve stejnou dobu, kdy je zpřístupňuje svým státním příslušníkům.

Tyto informace poslouží jako podklad pro jakékoli nezbytné konzultace v rámci dvoustranných vztahů mezi dvěma členskými státy na základě vzájemnosti a rovnoprávnosti.

2. V rámci svých dvoustranných vztahů zajistí členské státy, aby byly žádosti v případech uvedených v odstavci 1 po přiměřenou dobu zpřístupněny rovněž dotčené veřejnosti členského státu, který by mohl být postižen, aby tato veřejnost mohla využít práva sdělit své připomínky předtím, než příslušný orgán dospěje k rozhodnutí.

3. Členské státy zajistí, aby informace poskytnuté provozovatelem příslušnému orgánu podle čl. 6 odst. 4 v případě havárie týkající se takového zařízení pro nakládání s odpady, jaké je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku, byly neprodleně předány druhému členskému státu a tím se přispělo k minimalizaci důsledků havárie pro lidské zdraví a k zhodnocení a minimalizaci rozsahu skutečného nebo možného poškození životního prostředí.

Článek 17

Kontroly příslušným orgánem

1. Před zahájením ukládání odpadu a poté v pravidelných časových odstupech určených dotčenými členskými státy, včetně období po ukončení provozu, provede příslušný orgán kontrolu každého zařízení pro nakládání s odpady podle článku 7, aby tak zajistil, že toto zařízení splňuje příslušné podmínky povolení. Kladný posudek nijak nesnižuje odpovědnost, která pro provozovatele z povolení vyplývá.

2. Členské státy vyžadují od provozovatele, aby vedl aktuální záznamy o všech činnostech souvisejících s nakládáním s odpadem, které zpřístupní příslušnému orgánu ke kontrole, a za účelem zajištění předání příslušných aktuálních informací a záznamů týkajících se zařízení pro nakládání s odpady, pokud dojde ke změně provozovatele během provozní fáze zařízení pro nakládání s odpady.

Článek 18

Povinnost předkládat zprávy

1. Každé tři roky členské státy předávají Komisi zprávu o provádění této směrnice. Zpráva se vypracuje na základě dotazníku nebo osnovy, které schválí Komise v souladu s postupem podle čl. 23 odst. 2. Zpráva bude Komisi předána do devíti měsíců od konce tříletého období, kterého se týká.

Komise zveřejní zprávu o provádění této směrnice do devíti měsíců od obdržení zpráv členských států.

2. Každý rok členské státy předávají Komisi informace o událostech oznámených provozovateli podle čl. 11 odst. 3 a čl. 12 odst. 6. Komise tyto údaje na požádání zpřístupní členským státům. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí, zpřístupní členské státy tyto informace na požádání dotčené veřejnosti.

Článek 19

Sankce

Členské státy stanoví pravidla týkající se sankcí za porušení ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 20

Inventární soupis uzavřených zařízení pro nakládání s odpady

Členské státy zajistí, aby byl vypracován a pravidelně aktualizován soupis uzavřených zařízení pro nakládání s odpady, včetně opuštěných zařízení pro nakládání s odpady, na jejich území, která mají závažný nepříznivý vliv na životní prostředí nebo která by mohla ve střednědobém nebo krátkodobém časovém horizontu představovat významnou hrozbu pro lidské zdraví nebo životní prostředí. Tento soupis, který je zpřístupněn veřejnosti, se vyhotoví do 1. května 2012 přičemž se vezmou v úvahu metody podle článku 21, pokud jsou dostupné.

Článek 21

Výměna informací

1. Komise, které je nápomocen výbor uvedený v článku 23, zajistí, aby probíhala přiměřená výměna technických a vědeckých informací mezi členskými státy s cílem vyvinout metody týkající se:

a) provádění článku 20;

- b) rekultivace uzavřených zařízení pro nakládání s odpady podle článku 20 za účelem splnění požadavků článku 4. Tyto metody musí umožnit vytvoření nejvhodnějších postupů hodnocení rizika a sanačních opatření s přihlédnutím k různým geologickým, hydrogeologickým a klimatologickým podmínkám v Evropě.
2. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán sledoval vývoj nejlepších dostupných technik nebo o něm byl informován.
3. Komise organizuje mezi členskými státy a příslušnými organizacemi výměnu informací o nejlepších dostupných technikách, o jejím monitorování a vývoji. Komise zveřejní výsledky této výměny informací.

Článek 22

Prováděcí a pozměňovací opatření

1. Do 1. května 2008 přijme Komise postupem podle čl. 23 odst. 2 ustanovení nezbytná k uskutečnění těchto bodů, zejména písmen e), f) a g):
- a) harmonizace a pravidelného předávání informací podle čl. 7 odst. 5 a čl. 12 odst. 6;
- b) provádění čl. 13 odst. 6, včetně technických požadavků týkajících se kyanidu rozložitelného ve slabé kyselině a metody jeho měření;
- c) technických pokynů pro finanční záruku v souladu s požadavky čl. 14 odst. 2;
- d) technických pokynů pro kontroly v souladu s článkem 17;
- e) doplnění technických požadavků pro popis vlastností odpadu, obsažených v příloze II;
- f) výkladů definice obsažené v čl. 3 bodu 3;
- g) určení kritérií pro klasifikaci zařízení pro nakládání s odpady v souladu s přílohou III;
- h) určení harmonizovaných norem pro metody odběru vzorků a analýzy nezbytné pro technické provádění této směrnice.
2. Veškeré následné změny nezbytné pro přizpůsobení příloh vědeckému a technickému pokroku přijme Komise postupem podle čl. 23 odst. 2.

Tyto změny se provedou za účelem dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí.

Článek 23

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 18 směrnice 75/442/EHS (dále jen „výbor“).
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
- Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 24

Přechodná ustanovení

1. Členské státy zajistí, aby zařízení pro nakládání s odpady, kterému bylo vydáno povolení nebo které je již v provozu ke 1. května 2008, byla v souladu s ustanoveními této směrnice do 1. května 2012, kromě ustanovení uvedených v čl. 14 odst. 1, s nimiž musí být zajištěn soulad do 1. května 2014, a ustanovení uvedených v čl. 13 odst. 6, se kterými musí být zajištěn soulad podle harmonogramu uvedeného tamtéž.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na zařízení pro nakládání s odpady uzavřená do 1. května 2008.
3. Členské státy zajistí, aby 1. května 2006 a bez ohledu na uzavření jakéhokoli zařízení pro nakládání s odpady po uvedeném datu a před 1. květnem 2008 s těžebním odpadem nakládalo způsobem, který není v rozporu s čl. 4 odst. 1 této směrnice a s ostatními environmentálními požadavky právních předpisů Společenství, včetně směrnice 2000/60/ES.
4. Článek 5, čl. 6 odst. 3 až 5, články 7 a 8, čl. 12 odst. 1 a 2 a čl. 14 odst. 1 až 3 se nevztahují na zařízení pro nakládání s odpady, která:
- přestala přijímat odpady před 1. květnem 2006,
 - dokončují uzavírací postupy v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství nebo vnitrostátními právními předpisy nebo s programy schválenými příslušným orgánem a
 - budou skutečně uzavřena do 31. prosince 2010.

Členské státy tyto případy oznámí Komisi do 1. srpna 2008 a zajistí řízení těchto zařízení pro nakládání s odpady způsobem, který se nedotkne dosažení cílů této směrnice,

zejména cílů uvedených v čl. 4 odst. 1 nebo v jiných právních předpisech Společenství, včetně směrnice 2000/60/ES.

Článek 25

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. května 2008. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 26

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 15. března 2006.

*Za Evropský parlament
předseda*

J. BORRELL FONTELLES

*Za Radu
předseda*

H. WINKLER

PŘÍLOHA I

Politika prevence závažných havárií a informace sdělované dotčené veřejnosti**1. Politika prevence závažných havárií**

Politika prevence závažných havárií a systém řízení bezpečnosti ze strany provozovatele by měly být úměrné nebezpečí závažných havárií, které zařízení pro nakládání s odpady představuje. Pro účely jejich provádění je třeba brát v úvahu tyto skutečnosti:

1. politika prevence závažných havárií by měla zahrnovat celkové cíle a zásady činnosti provozovatele, pokud jde o zvládnutí nebezpečí závažných havárií;
2. systém řízení bezpečnosti by měl obsahovat část obecného systému řízení, který zahrnuje organizační strukturu, povinnosti, běžné způsoby, postupy, procesy a zdroje pro určování a provádění politiky prevence závažných havárií;
3. systém řízení bezpečnosti řeší tyto otázky:
 - a) organizace a zaměstnanci: úlohy a povinnosti zaměstnanců zapojených do zvládnutí závažných nebezpečí na všech úrovních organizace; stanovení potřeby výcviku těchto zaměstnanců a poskytnutí takto stanoveného výcviku; a zapojení zaměstnanců a případně subdodavatelů;
 - b) stanovení a hodnocení závažných nebezpečí: přijímání a provádění postupů systematického určování závažných nebezpečí vyplývajících z běžného i mimořádného provozu a hodnocení jejich pravděpodobnosti a závažnosti;
 - c) provozní kontrola: přijímání a provádění postupů a pokynů pro bezpečný provoz včetně údržby závodu, postupů, zařízení a dočasných odstávek;
 - d) řízení změn: přijímání a provádění postupů pro plánování změn nových zařízení pro nakládání s odpady nebo pro jejich stavbu;
 - e) havarijní plánování: přijímání a provádění postupů ke stanovení předvídatelných mimořádných událostí systematickým rozbořem a k přípravě, zkouškám a hodnocení havarijních plánů pro případy mimořádných událostí;
 - f) sledování plnění: přijetí a provádění postupů průběžného hodnocení dodržování cílů stanovených politikou prevence závažných havárií ze strany provozovatele a jeho systémem řízení bezpečnosti a mechanismus pro vyšetřování a provedení nápravných opatření v případě, že se nedodrží. Postupy by měly ze strany provozovatele zahrnovat systém hlášení závažných havárií nebo případů, kdy k nim téměř došlo, zvláště v případech, kdy zklamala ochranná opatření, dále vyšetřování a následná opatření na základě získaných zkušeností;
 - g) revize a hodnocení: přijetí a provádění postupů pro pravidelné systematické hodnocení politiky prevence závažných havárií a účinnosti a vhodnosti systému řízení bezpečnosti; dokumentované hodnocení provádění politiky a systému řízení bezpečnosti a jeho aktualizace vyšším vedením.

2. Informace sdělované dotčené veřejnosti

1. Název provozovatele a adresa zařízení pro nakládání s odpady.
2. Určení osoby poskytující informace podle zastávané funkce.

3. Potvrzení, že zařízení pro nakládání s odpady podléhá právním nebo správním předpisům, které tuto směrnici provádějí, a že příslušnému orgánu bylo případně podáno oznámení o skutečnostech podle čl. 6 odst. 2.
 4. Jednoduché a jasné vysvětlení činnosti nebo činností prováděných na místě.
 5. Obecné názvy nebo druhové názvy nebo obecná klasifikace stupně nebezpečí látek a přípravků používaných v zařízení pro nakládání s odpady, jakož i odpady, které by mohly vést k závažné havárii, s naznačením jejich hlavních nebezpečných vlastností.
 6. Obecné informace o povaze nebezpečí závažné havárie včetně možných účinků na okolní obyvatelstvo a životní prostředí.
 7. Dostatečné informace o tom, jak bude dotčené obyvatelstvo varováno a informováno v případě závažné havárie.
 8. Dostatečné informace o opatřeních, jež má dotyčné obyvatelstvo učinit, a o tom, jak se má zachovat v případě závažné havárie.
 9. Potvrzení, že se od provozovatele vyžaduje provedení odpovídajících opatření na místě, zejména spojení se záchrannými službami, aby bylo možno zvládat závažné havárie a minimalizovat jejich účinky.
 10. Odkaz na vnější havarijní plán vypracovaný s cílem zvládnout všechny účinky havárie mimo místo havárie. Měl by zahrnovat radu řídit se pokyny nebo příkazy záchranných služeb v době havárie.
 11. Podrobnosti o způsobu, jímž lze obdržet veškeré související informace, s výhradou požadavků na utajení stanovených vnitrostátními právními předpisy.
-

PŘÍLOHA II

Popis odpadu

Odpad, který se bude v zařízení ukládat, se popíše způsobem, který zaručí dlouhodobou fyzickou a chemickou stabilitu objektu zařízení a předejde závažným haváriím. Popis odpadu zahrnuje tyto stránky, pokud je to vhodné a v souladu s typem zařízení pro nakládání s odpady:

1. popis očekávaných fyzických a chemických vlastností odpadu, který se bude krátkodobě a dlouhodobě ukládat, se zvláštním odkazem na jeho stabilitu za atmosférických/meteorologických podmínek na povrchu, s ohledem na typ těženého nerostu nebo nerostů a povahu skrývky nebo hlušiny, které budou v průběhu těžby přemísťovány;
2. třídění odpadu podle příslušné položky v rozhodnutí 2000/532/ES ⁽¹⁾, se zvláštním zřetelem k jeho nebezpečným vlastnostem;
3. popis chemických látek, které se mají používat při úpravě nerostného zdroje, a jejich stabilita;
4. popis způsobu ukládání;
5. používaný systém dopravy odpadů.

PŘÍLOHA III

Kritéria pro určení kategorie zařízení pro nakládání s odpady

Zařízení pro nakládání s odpady se zařazuje do kategorie A v případě, že:

- by selhání nebo chybná manipulace, např. zhroucení odvalu nebo protržení hráze, mohlo zapříčinit závažnou havárii, na základě hodnocení rizik, přičemž se berou v úvahu skutečnosti, jako je současná a budoucí velikost, umístění zařízení pro nakládání s odpady a jeho dopad na životní prostředí, nebo
- obsahuje odpady zařazené do kategorie nebezpečných odpadů podle směrnice 91/689/EHS nad daný limit nebo
- obsahuje látky nebo přípravky zařazené do kategorie nebezpečných podle směrnic 67/548/EHS nebo 1999/45/ES nad daný limit.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2000/532/ES ze dne 3. května 2000, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech (Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3). Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím Rady 2001/573/ES (Úř. věst. L 203, 28.7.2001, s. 18).